ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΑΤΤΙΚΑ.

Ἔχων πρό τινος χρόνου ἀντιγεγραμμένα ψηφίσματα δύο Ἀττικὰ προευκλείδεια ἀπὸ λίθων, ἀποκειμένων ἐν ταῖς συλλογαῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν Ἑταιρίας, ἐκδίδω αὐτὰ σήμερον μικροῖς μόνον γράμμασι, τὸ μὲν ἕνεκα εὐκολίας μου, τὸ δὲ ἕνεκα ἐλλείψεως χώρου ἐν τῷδε τῷ φυλλαδίῳ, ὑπερπεπληρωμένῳ ἤδη, καὶ προσέτι, ἵνα μὴ ἀναβάλληται ἐπὶ πλέον ἡ δημοσίευσίς των. Ἡ δὲ χάριν τῆς μείζονος πιστοποιήσεως τοῦ κειμένου μεγαλογράμματος ἔκδοσις δύναται νὰ γίνῃ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ καὶ παρ' ἄλλων.

Εἶναι δὲ τὰ σήμερον ἐκδιδόμενα δυστυχῶς κολοβά, ἀλλ' εὐτυχῶς πάλιν, εἶναι στοιχηδὸν γεγραμμένα, ἐξ οὗ εὐκολύνεται ὁπωσοῦν ἡ κατ' εἰκασίαν ἀναπλήρωσις τινῶν χασμάτων. Ὡσαύτως δηλῶ, ὅτι ἀμφοτέρων ὁ λίθος εἶναι Πεντελήσιος.

1.

. . . .
. . . ο . . .
. . . νδ . . .
. . . μεν I . . .
. . . έ)ν τε̃ι ἀγορᾶ(ι . . .
. . . . οις δεμότεσι ε . . .
. . . χ)οντα καὶ Hεκατὸ/ . . .
. . . ες μοσικε̃ς καθάπε(ρ . . .
. . . . τõ Hε(φα)ίστο καὶ τε̃ς Ἀθεναία(ς . . .
. . . . Ἀθεναίο(ις) Hόθεν χρὲ ἐχσαιρεΣ ἀργ(ύριον . . .
. . . . Hι)εροποιὸ(ς δ)ὲ Hοίτινες Hιεροποιέσοσ(ι . . . . δι-
α)κλε(ρõσαι) ἐκ τõν δ(ικασ)τõν Hένα ἐκ τε̃ς φυλε̃ς ἐκ το I . .
ρ)χοι δ(ιακλ)εροσάντ(ον, μετὰ τõν τε̃ς βολε̃ς διακλερο . . .
ον τε̃ς βολε̃ς Hοι δὲ λ(αχ)όντες μισθοφορόντον καθάπερ I . . . . (ἐ-
πιμέλοντα(ι) τούτον· H(ο)ι δὲ κολακρέται ἀποδιδόντον αὐτοῖ(ς τὸ ἀργύριον· δια-
κλεροσάτο δὲ καὶ Hε β(ολ)ὲ σφõν αὐτõν Hιεροπ(οι)ὸς δέκα ἄνδρ(ας Hένα ἐκ τε̃ς φυλ-
ε̃ς Hεκάστε(ς), δõναι δὲ (κ)αὶ τοῖς μετοίκοις τρε̃(ς) βοῦς· τούτον τ(õν βοõν μὲν; Hοι H-
ιεροποιοὶ (νε)μόντον (α)ὐτοῖς ὀμὰ τὰ κρέα· τε̃ς δὲ πονπε̃ς Hόπος (ἂν Hος κάλλιστα
πενφθεῖ Hο(ι Hι)εροπ(οι)οὶ ἐπιμελόσθον καὶ ἄν τίς τι ἀκοσμε̃ι, (κολαζόντον Hοῦ ;-
T : οι μὲν ζεμ(ίαι μέ)χρ(ι πε)ντέκοντα δραχμõν καὶ ἐκγράφεν ἐ(κ τõν καταλόγον· ἐὰ-
ν) δέ τις ἄχσ(ιος ἐ̃ι μέζον)ος ζεμίας, τὰς ἐπιβολὰς ποιό(ντ)ον (Hοι πρυτάνες Hοίτ-
ι)N ; ες ἂ(ν πρυτανεύοσιν) . . ‾ ‾ ρ . . ντο το ἄρχοντος, τὸς δὲ βοῦ(ς . . .
A ; ιν γο(. . . . . ἐπὶ τ)ὸν βομόν· Hοίτινες δὲ ἄρονται E; (π' ὅμον τὸς βοῦς; Hοι
Hιεροπ(οι)ο(ὶ Hαιρέσθον) διακοσίος ἐχς Ἀθε(να)ίον, τὲν δὲ λ(αμπάδα τελε̃ν ; τε̃ι πε-
ν)τετερίδι (καὶ τοῖς Hεφ) αιστίοις, ποιόντο(ν δ)ὲ (H)οι Hιεροπ(οιοὶ . . .
.. I λαμπαδ(εδρομία. καὶ) τὸν ἄλλον ἀγõνα γίγνεσθαι καθά(περ ; . . .
. ταῖ)ν θεαῖ(ν Hοι Hιεροποι)οὶ ποιõσι, καὶ τὸ λοιπὸν ἐὰν δοκε̃ι . . .
. . . . OϵE . . . . ντον Hοι Hιεροποιοὶ καὶ τοι . . .
. . . . . N H(οι δὲ λαμπάδαρ)χοι Hοι Hειρεμένοι ἐς τὰ Προμήθια . . .
. . . . . . T(. . . . . πρ)οσHελόσθον, τὸν δὲ βομὸν τõι Hεφαί(στοι . . . .

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 02:31:56 EEST - 167.114.118.212

. . . το ποιεσάτο Hε βολὲ καθότι ἂν αὐτε͂(ι δοκε͂ι . . .
. . . . σ)θαι καθ' εμέραν ἐν τε͂ι τελευταίαι πε(ντετερίδι . . . . .
. . . αν καὶ ἀναγορεύεν καθότι ἂν κριθε͂ι . . . .
. . . οι καὶ Hοι ἀγονισταί, τὸς δὲ κρ(ιτὰς . . .
. . . περὶ) δὲ τὸν ἄθλον τε͂ς ἀναγραφε͂ς . . .
. . . . . . ὁ δεῖνα εἶπεν· τὰ μὲν ἄλλα καθά)περ τε͂ι βολε͂ι· ἀναγρα(φσάτω δὲ . . .
. . . ἐ)ν το͂ι Hιερο͂ι Hο γρ(αμματεὺς Hο τε͂ς β-
ολε͂ς . . . .) δραχ(μὰς . . .
. . . . . .

Τρία ἦσαν τὰ τεμάχια τῆς στήλης τῆς ἐχούσης τὸ ἀνωτέρω κείμενον ὅτε εὑρέθησαν τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1882, ἓν μέγα καὶ δύο μικρά. Ὕψος τοῦ μεγάλου 0,57, πλάτος 0,38, πάχος 0,14. Εὑρέθησαν δ' ἐν Ἀθήναις μεσημβρινοανατολικῶς τῆς Καπνικαρέας ὄπισθεν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ φανοποιοῦ Ὄθωνος Στασινοπούλου, ὅστις ἐδωρήσατο τὰ δύο εἰς τὴν Ἀρχαιολ. Ἑταιρίαν, (καὶ εἶναι νῦν καταγεγραμμένα ἐν τῷ Λιθίνων καταλόγῳ ὑπ' ἀριθ. 3674.) διότι τὸ ἕτερον τῶν μικρῶν ἀπωλέσθη οὐ πολὺ μετὰ τὴν εὕρεσιν. Ἀλλ' εὐτυχῶς εἶχε λαβὼν πρότερον ἀποτύπωμα αὐτοῦ χάρτινον ὁ Γεν. ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων Παν. Εὐστρατιάδης καὶ μοὶ τὸ παρεχώρησεν εἰς χρῆσίν μου τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1882. Ἐνηρμόσθη δὲ αὐτὸ στενόμακρον ὂν καὶ ἐνεσφηνώθη καλῶς εἰς τὰ ἀνωτέρω μέρη τῆς στήλης. Περιέχει δὲ περὶ τὰ 70 γράμματα ἀποτελοῦντα μέρος ἐσώτερον, ὄχι ἀκρηνὸν, στίχων δώδεκα, τῶν ἀπὸ 8ου μέχρι 19ου, ἀρχόμενον μὲν ἀπὸ τῶν *τοHε*, λῆγον δὲ κάτω, ἔνθα τὰ δύο γράμματα *χρ* τῆς λέξεως *(μέ)χρ(ι)* λίαν τῷ ὄντι εὐπρόσδεκτα διεσώθησαν.

Ἐκ στίχων τινῶν τοῦ κειμένου, εὐχερέστερον συμπληρουμένων διὰ εἰκασίας, μάλιστα δὲ τοῦ 15ου, ἐξήχθη, ὅτι ἀνὰ 61 γράμματα θὰ εἶχέ ποτε ἕκαστος στίχος. Ὀλίγας δὲ, κατὰ τὸ ἔθος μου, ἔδωκα συμπληρώσεις. Ἄλλοι θὰ προχωρήσωσι πλειότερον, δὲν ἀμφιβάλλω, καὶ εὔχομαι αὐτοῖς ἐπιτυχίαν, μάλιστα εἰς τοὺς στίχους 21ον καὶ 22ον, ἔνθα πολὺ κοπιάσας οὐδὲν ἐξεφρόντισα ἄξιον ἀναγραφῆς, ὅμως δὲ ἂς εἴπω, ὅτι τὰ ἐν μέσῳ τῷ 21ῳ στίχῳ χασματώδη πολλάκις ἐσκέφθην νὰ τὰ συμπληρώσω οὕτω· *ἐκπεριόντος το͂*, παραδεχόμενος δηλ. ὅτι σφαλεὶς ὁ λιθοξόος παρέλειψεν ἓν ϵ, (καθὼς φαίνεται ὅτι ἐσφάλη καὶ ἄνω ἐν στίχῳ 9ῳ χαράξας τὰ *ἐχσαιρεϵ* ἀντὶ *ἐχσαιρε͂σθαι* ἢ *ἐχσαιρε͂ν*.) Ταῦτα δὲ ἤθελα οὕτω νὰ τολμήσω, ἐπειδὴ ἔβλεπα ἐπὶ τοῦ λίθου πρὸ τοῦ ρ δύο κολοβῶν γραμμάτων τὰ ἄνω μέρη ὄντα ὁριζόντια· ἔπειτα πάλιν ἀπεδειλίασα. Καὶ εἰς τοὺς ἄλλους δὲ στίχους εὔχομαι ἐπιτυχῆ θεραπείαν, διότι τὸ μνημεῖον τοῦτο εἶναι, καθ' ὅσον ἠξεύρω, ἓν τῶν σπουδαιοτάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ τῆς Ἀθηναϊκῆς λατρείας.

2.

. . . .
. . . Λαγορ ; ακα . .
. . λε|ς . . . αμπατ . .
. . υρτιϵ ; . . πε . . Α . . . .
. . εν πό(λε ;)σιν τὸν . .
. . . . . . τὸς στρα)τεγὸς τ(ὸ)ς μετὰ | .
. . . ατον | | νοντονα
. . . οις Hόδ' ἂν δανει-
. . . ις πά(λ)ιν Hοι τρι-
έραρχοι) . . . . μενος πλεν ἐπὶ τ-
. . . . H) ος τάχιστα ἀποσ-
. . . ο|, εἰ δὲ μὲ ἐσάγο-
σιν ; . . . εἰς τὸ δ)ικαστέριον Hο(ς ;
τάχιστα . . . . . .)ε ἐθέλοντος ἀπι-
. . κομιδε͂ς τὸν νε(ο͂ :)
ν ;) . . . . ἐγ Μακεδονίας σ-
. . . ἐπιμ)ελεθε͂ναι Hόπος
ἂν) . . . . τα Ἀθέναζε καὶ π-
. . . αν κομίζεται Hε
. . φυ)λακὲν τὲν ἀρίστ-
εν . . . ἐὰν δε μὲ ποιο͂σι ;) κατὰ ταῦτα, ὀφέλ-
εν δραχμὰς . . :) | | Hιερὰς τε͂ι Ἀθ-

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 02:31:56 EEST - 167.114.118.212

ενσαίαι . . . .) οντι καὶ κομ(ι-
. . . . ΛΟΛ . . . . .
. . . .

Ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τοῦτο τὸ τεμάχιον, ὕψους 0,24, πλάτους 0,15, πάχους 0,09. Ἐδωρήθη δὲ εἰς τὴν Ἀρχαιολ. Ἑταιρίαν ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ τοῦ 1882 ὑπὸ τοῦ ἐφέτου Ἐπαμ. Ἀμβροσιάδου, καὶ εἶναι καταγεγραμμένον ὑπ' ἀριθ. Λιθίνων 3718. — Δυστυχῶς, ἀφοῦ προσέθηκα περὶ τὰ 75 γράμματα ἐξ εἰκασίας εἰς τὰ τοῦ λίθου, βλέπω ὅτι οὐδαμοῦ συνεχῆ λόγον κατώρθωσα νὰ κατασκευάσω οὔτε νὰ μαντεύσω ἠδυνήθην, ὡς πόσα ἄρά γε γράμματα εἶχεν ἕκαστος στίχος· ἀλλὰ φαίνεταί πως ἐκ τῶν τριῶν προτελευταίων στίχων, ὅτι δὲν θὰ ἦσαν λίαν πολυγράμματοι. Εὔχομαι τῷ μετ' ἐμὲ ἐκδότῃ νὰ θεραπεύσῃ πλὴν τῶν ἄλλων μάλιστα τὸν ἔνατον στίχον καὶ νὰ διακρίνῃ, ἂν τὰ ἐκεῖ ἀρχαϊκὰ γράμματα τοῦ λίθου ΠLEN ἀναγνωστέα εἶναι κατὰ τὴν νεωτέραν ὀρθογραφίαν *πλεῖν* ἢ *πλην*. Παρατηρῶ δὲ, ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦτο εἶναι ἓν τῶν ὀλίγων δημοσίων ἐγγράφων τῶν ἀνερχομένων εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ ἀναφερομένων εἰς τὰς σχέσεις τῶν Ἀθηναίων πρὸς τὴν Μακεδονίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἄξιον σπουδῆς πολλῆς. Ἴδε τὰ ἄλλα ἐν CIA, I, ἀρ. 40—43.

Ὡς ἐπίμετρον ἂς ἐκδοθῇ σήμερον ἐνταῦθα καὶ ἓν τοῦ ἔτους 388 πρ. Χρ. ψήφισμα κατά τι πληρέστερον ἢ ὅπως ἐν τῷ CIA, II, 1, ὑπ' ἀριθ. 13 ἐξεδόθη, τόδε·

Θ	ε (ο ι.
Ἔδοξεν	τῆι βο(υλῆι καὶ τῶι δήμωι . . .
ηὶς ἐπρ	υτάνευ(εν, ...
ιάδης ἐ	γραμμά(τευεν, ὁ δεῖνα ἐ-
πεστάτ	ει, Πυργί(ων ἦρχεν, ὁ δεῖνα εἶ-
πεν· ἐπα	ινέσαι / . . . . .
οδώρο τ	ὸν Χῖον (ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας
τῆς εἰς	(Ἀ)θηναί(ους, καὶ εἶναι αὐτὸν π-
ρόξενο	(ν) καὶ ε(ὐεργέτην . . . . .
ψ)ηφι .	. . . .
. . . . . .	

Πάντων τῶν στίχων τὰς ἑξαγραμμάτους ἀρχὰς, ὡς τὰς ἀπεχώρισα ἐνταῦθα διὰ γραμμῆς καθέτου, τὰς ἀνέγνων ἐπὶ λίθου Πεντελησίου, ὕψ. 0,19, πλάτ. 0,11, πάχ. 0,08, ὃν ἠγοράσαμεν διὰ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας τῇ 12 Ἰουνίου τοῦ ἔτους τούτου καὶ εἶδα, ὅτι ἀνήκουσιν εἰς ἐκεῖνον τὸν ἀρ. 13 τοῦ Corpus, τὸν ἐκδοθέντα τῷ 1877. Εἶναι δὲ ἐλπὶς καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ πλουσίᾳ συλλογῇ ἀριθμῶν νὰ συμπληρωθῶσιν οὕτω καὶ κάλλιον ἔτι, προϊόντος τοῦ χρόνου. — Κατεγράφη τὸ νέον τεμάχιον ὑπ' ἀρ. Λιθίνων 3771.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Νοεμβρίου 1883.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

ΑΓΓΕΙΟΝ ΤΑΝΑΓΡΑΪΚΟΝ

(Ὅρα Πίν. 7 καὶ 7α)

Κατὰ μάρτιον τοῦ 1881 ὁ ἔφορος κ. Σταματάκης ἀνέσκαψεν ἐν Τανάγρᾳ παρὰ τὴν εἰς Θήβας ἄγουσαν πεδινὴν ὁδὸν τάφον, ἐν ᾧ εὑρέθησαν πλὴν πηλίνων τινῶν μορφῶν καὶ πολλὰ ἀγγεῖα, μεταξὺ δὲ τούτων ἐξέχουσι τὰ ἑξῆς:

1) Σκύφος τρίωτος ὕψ. 0,175 (ἀριθ. τοῦ εὑρετηρίου τῆς ἀρχαιολ. Ἑταιρίας 2382) ἔχων τρεῖς παραστάσεις. α'. καὶ β'.) Γυνὴ ἐν χιτῶνι ποδήρει καὶ ἄνευ κοσμημάτων κατὰ τὰς παρυφάς. Ἀμφότεραι φέρουσι δᾶδας, ἡ μὲν μίαν, ἡ δὲ δύο, ὑπενθυμίζουσι δὲ κατὰ τὴν τέχνην ἐν μικρῷ τὴν ἐν Μονάχῳ Εἰρήνην τοῦ Κηφισοδότου. γ'.) Ἀνὴρ ἐν χι-

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 02:31:56 EEST - 167.114.118.212